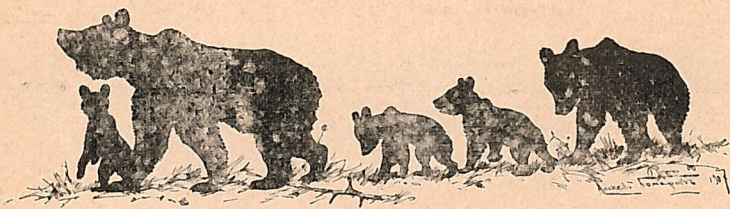

Слѣдъ нѣколко минути между клонитѣ на дървесата се раздало радостно пѣене и чуруликане... Сега за първи пътъ отъ дълго врѣме насамъ чуруликала пуснатата на свобода птичка...

Викторъ Русаковъ.

Изъ тайнитѣ на горскитѣ усой.

1. Двѣ майки.

Студено врѣме бѣ завладѣло цѣлата гора. И денѣ тамъ бѣше все тъй тихо и мрачно, както и нощѣ. Сухата и спокойна есенъ отдавна мълчаливо бѣ извършила своята работа. Пожълтѣлитѣ листа отдавна бѣха нападали по земята. Увѣхнали и осланени, съ клюмнали като на мрътвецъ глави, печално се бѣха прѣтаили до погрознѣлата земя всички цвѣтя, бурени и трѣви. Въ глуха пустота дрѣмѣха и грамаднитѣ обрулени отъ вѣтъра дървета. Всичко притихнало наоколо. Това бѣше една вечеръ тъкмо при залѣзване на балканското слънце...

Слаби стѣпки се чуха посрѣдъ горското ширине. Това бѣ сѣмейството на старата юначна мечка Тапта. Мечето сѣмейство се връщаше отъ своята далечна разходка и се прѣбираше вече къмъ своето легловище въ мечата пещеря за спане.